

HÁTULRÓL

Füle Lajos

'hátról meglátsz engem,
de orcámat nem láthatod'
II.Mózes 33,23.

Igen, már látva látlak,
felfogva száz csodádat
ámulva néz Utánad
a megnyílt lelki szem.
Kapum, mely égbe tárul,
kőfalam elől-hátról

TE voltál, úgy hiszem.

Elszéledt éveimben
Téged rejt szinte minden:
lázaim sok-sok éjén
TE ültél ágyam szélén,
Párommal fogva fogtál,
Anyámmal nézve néztél,
kezekkel takargattál,
magamtól is TE védtél.

Már hazafelé tartok.
Nem látom most sem Arcod,
és mégis látva látlak
hátról: fénylik árnyad,
Kereszted felragyog!
Ösvényed: mint a hajnal,
kísérlek háladallal,
nyomomban -angyalok...

Forrás: www.keresztenydalok.hu